

Gedder ikke mere ere fredede. Disse Fiske ville vistnok formere sig tilstrækkelig, selv om de ikke fredes. Derimod vil man frede Skaller paa den Maade, at det forbydes at fange Skaller, der ere under 8 Tommer lange. Jeg tror ikke, at det er nødvendigt at sætte en saadan Grænse. Ganske vist er det rigtigt, som der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Graafiskeriet i Randers Fjord og Gudenaåen er blevet indskrænket, idet der ikke er saa rigeligt med Fisk som tidligere, men det ligger ikke i manglende Fredningsbestemmelser, det ligger i, at Randers Havnevesen fylder op i Fjorden, gør Strømmen lige og derved borttager alle disse lavvandede Steder, som findes langs Fjorden. Disse Steder ere jo netop Fiskernes Yndlingspladser, og naar man borttager dem, ere Fiskene ikke i Stand til at yngle i samme Grad, som naar de have dem. Paa den anden Side er Skallen en ret yngledygtig Fisk. Den er ikke værdifuld, men naar der er mange, lønner det sig godt at fange dem, og paa Ynglepladserne yngler den tilstrækkeligt. Jeg tror, man skulde sætte Mindstemaalet ned til 7 Tommer. Dette ønske Fiskerne ogsaa, og jeg vil henstille til Udvalget at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, saa at man kan faa en for Fiskerne tilfredsstillende Ordning.

Poul Rasmusen: Det kan neppe undre nogen, at Loven, da den kom i 1900, med sine ret stærke Indskrænkninger paa Fiskeriets Omraade, vakte en vis Misfornøjelse i forskellige Kredse. Paa den anden Side kan man dog ikke gaa saa vidt i sin Betragtning, som det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (K. Kristiansen), der talte om, at det ikke kan nytte noget, at vi have en saa stor Rigdom af Fisk, naar ingen maa fiske. Nej, selvfølgelig kan det ikke nytte, men jeg kunde lige saa godt opstille den modsatte Sætning og sige, at det ikke kan nytte noget, at alle Mennesker have Lov til at fiske, naar der ikke er noget at fiske af. Jeg tror, at vi kunne mødes i et Kompromis om, at der overfor Fiskeriet bør være visse Indskrænkninger, en vis Kontrol, og at der ikke maa finde det rene Rovfiskeri Sted. At Loven af 1900 paa forskellige Punkter er for streng, ere vist nu alle enige om, og jeg kan, i Modsætning til forskellige andre Talere, ikke se rettere, end at det Lovforslag, der nu ligger paa Tingets Bord, i mange Retninger er et betydeligt Fremskridt, en betydelig Ind-

rømmelse overfor Fiskerne. Selvfølgelig kan jeg ligesom de øvrige Talere paa mange Punkter ønske væsentlige Udvidelser, men jeg vil kun hævde, at i Hovedtrækkene ere flere af de Bestemmelser, der ere foreslaaede i den ny Lov, absolut i Overensstemmelse med Ønsker, der ere udtalte fra Fiskernes Side. Det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Moestrup) talte om, at det var uheldigt, at sondre mellem den „blanke“ og den „farvede“ Fisk, thi det vilde medføre indviklede Situationer, idet man ikke kunde kende Forskel paa dem. Jeg tror, at det ærede Medlem tager fejl deri, og ganske særlig, naar han udtalte, at Fiskerne i Almindelighed ikke ønske, at der gøres en saadan Sondring. Efter hvad jeg har erfaret, ønske de det netop i høj Grad, idet de ønske at kunne fange den „blanke“ Fisk, der er af større Værdi, hyppigere, end det kan tillades at fange den „farvede“.

Hvad de forandrede Fredningsbestemmelser angaar, tror jeg, at Overgangen fra Sommer- til Vinterfredning ligeledes er en Foranstaltning, der er i absolut Overensstemmelse med de Ønsker, der næres fra Fiskernes Side, men jeg tror paa den anden Side, ligesom forskellige af de ærede Medlemmer, der have haft Ordet, at man er noget for streng, at man har taget en noget for lang Fredningstid. Ligesom det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (K. Kristiansen) tror jeg, at det vilde være heldigt, om man i alle Tilfælde gav Oktober Maaned fri ogsaa. — Et andet Fremskridt i Loven er Indskrænkningen af Forbudet mod Nattefiskeri. Det er jo nemlig saaledes, at som Strømforholdene ere der ovre, er der ofte kun nogle ganske faa Timer i Døgnet, hvor Fiskeri kan finde Sted. Ogsaa denne Bestemmelse tror jeg derfor vil blive modtaget med Glæde.

Af forskellige ærede Medlemmer, blandt andet det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Knudsen) er der talt om, at Indskrænkning i Fiskeriet overfor Sønderbro var for stærk. Jeg skal ikke nægte, at heri er jeg tilbøjelig til at give det ærede Medlem Ret, og ogsaa jeg kunde ønske, om der under den fortsatte Forhandling kunde findes Veje, ad hvilke der kunde komme nogle mildere Bestemmelser frem. Ligeledes vil jeg haabe, at det maa lykkes at finde en Ordning med Hensyn til de ny Bestemmelser, der ere komne frem om Fiskeriet inde i selve Randers Havn.

Her at komme ind paa en Detailbe-